

maa bestemt staa der, ellers er jeg bange for, at vedkommende kommer til at betale.

Jeg skal gøre opmærksom paa, at ude i Landkommunerne vil denne Opkrævning af Indkomstskat efter Regeringens Forslag blive ganske mærkværdig. Sagen er, at alle Landmænd have betalt deres Indkomstskat i Ejendomsskyld. Alle Kapitalister omkring paa Landet — vi have ikke saa mange, men dog nogle — have betalt gennem Kapitalkatten. Saa skal Skattekommissionen rejse rundt i Kommunerne for at opkræve denne Indkomstskat. Jeg har søgt at gennemgaa i nogle Landkommuner, jeg kender, hvor mange af den Slags Skatteydere der vil blive tilbage. Naar man altsaa tager Landmændene bort, ja, og Præsten med, for han kommer heller ikke i Betragtning, og naar man tager alle Kapitalisterne bort, bliver der maaske en 4—5 Skolelærere og maaske en Læge. Der kan blive maaske en halv Snes Personer, og da disse skulle have 800 Kr. trukket fra hver især i deres Indtægt, føler jeg mig overbevist om, at Skattekommissionen i en almindelig Landkommune ikke opnaar 100 Kr. Derimod skal Skattekommissionen have i Godtgørelse 6 Kr. i Diæter for hvert af Medlemmerne, og de skulle have Honorar og fri Rejse. Jeg er overbevist om, at det, som Skattekommissionen faar ind i en saadan Landkommune, vil gaa med til Diæter. Det gaar lige op; og det er altsaa Facit af denne Skattefordeling. Det ligger naturligvis ogsaa i, at man sætter Skatterne saa lavt ned. Naar man nu ønsker en Formue- og Lejlighedsskat, der skal indbringe 3—4 Mill. Kr., saa ville Udgifterne til Skattekommissionen selvfølgelig blive en større Part deraf. Jeg ser derfor noget meget fornuftigt i, at man, naar vi endelig skulle ind paa Formue- og Lejlighedsskat, saa se at faa noget klækkeligt ud deraf; saa at Udgiften ved Opkrævningen ikke bliver i den Grad grel; at den omtrent æder det hele. I det Øjeblik vi derfor faa en højere Beskatning, og Formue- og Indkomstskatten bliver opkrævet efter Kommissionens Forslag, vil der komme ret anseelige Beløb ind i Landkommunerne. Men, som sagt, underligt ser det ud, at man skal have en højt lønnet Skattekommission, som slet ikke faar noget ind i de Distrikter, den skal berejse.

Jeg har endnu en Bemærkning angaaende den Maade, hvorpaa Regeringsforslaget har tænkt sig Tiendeskatten opkrævet. Naar en Landejendom skal vurderes, da staaar her til at begynde med,

at den skal vurderes uden Hensyn til de paa samme hvilende Tiender. Det er nu en underlig Maade at vurdere paa. Saaledes ere vi ikke vante til det paa Landet; der vurderer man i Reglen efter de paa Ejendommen hvilende Byrder. Meningen maa være, at vi skulle vurdere paa sædvanlig Maade og bagefter tage det 25-dobbelte Beløb af Tienden og lægge det paa Vurderingssummen, og det bliver Ejendomsskylden. Men derved kommer man ind paa dette forunderlige Omsvøb, at naar Skatten skal betales for Tienden, skal hver enkelt Tiendeyder, naar han møder til Tiendegilde hos Præsten, regne ud, hvad 1½ pCt. kan blive af det, han svarer af Tienden. Jeg antager ikke, det er Præstens Pligt at gøre det, det er jo kun en Ret, som Yderen har; en Ret, som han maaske i mange Tilfælde slet ikke vil benytte. Men det vil dog være at gaa en underlig Omvej i Stedet for at gaa til Præsten og faa de 1½ pCt. af hans Tiende; da at lade alle samtlige Tiendeydere staa med dette Regnestykke og regne det ud i Brøker og Øre. Der kommer saa en Mærkelighed til: en Præst paa Landet skal altsaa svare fuld Skat, altsaa 1½ pCt., medens en Præst i en Købstad eller i Kjøbenhavn kan afdrage 1,000 Kr., som han slet ikke kommer til at svare noget af; Landsbypræsterne blive særlig forurettede ved dette Forslag.

Til Slutning vil jeg kun sige, at jeg ikke forstaaer, hvorledes Regeringen kan tænke sig nogen Mulighed for, at disse Forslag, som nu forelægges, skulde kunne gennemføres i det andet Ting. Naar det er umuligt at faa dem gennemført, og de saa alligevel indbringes, og vi skulle have dem i Udvalg, frygter jeg meget for, at det vil blive det, man kalder en Pind til Skattelovens Ligkiste. Tiden kan komme til at gaa i Udvalget. Vi kende det jo her fra dette Tings Skatteudvalg, at faa vi alle disse Forslag kastede ind i Udvalget, og der skal indhentes Oplysninger om dem alle sammen, kan hele Tiden gaa saadan, at vi ikke opnaa i Aar at faa noget ført igennem. Det, den almindelige Dom vil komme til at gaa ud paa, hvis vi ikke komme til noget Resultat, vil efter min Overbevisning være dette, at en af Grundene dertil er, at det høje Ministerium har kastet disse ny Forslag ind i Debatten og har forlangt, at Udvalget skal arbejde med 8 i Stedet for med 4 Forslag. Hvis Ministeriet vilde vise i Gerningen, at det gerne vilde have Skattelovene frem, og det ikke vilde paatage sig Ansvar for, at de løb